

STUMPA, f. 1. (fam.) Liten flicka, som nyss börjat gå.

STUMPIG, a. 2. (fam.) Mycket kort. — *Stumpighet*, f. 3.

STUMPNÄSA, f. 1. (fam.) 1) Stumpig näsa. — 2) Person med sådan näsa.

STUMPTRÅD, m. sing. Eit slags jerltråd.

STUND, f. 3. Helt kort tid. (Tyska ordet *Stunde* betyder det samma som i svenskan *Timme*; äfv. en half mil.) *En kort, liten s.* *En god ell. lång s.*, temmeligen länge. *Det är en god s. sedan.* *För en s. sedan*, helt nyss. *Om en s.*, när en stund förflutit. *I denna s.*, nu, i detta ögonblick. *I samma s. han skulle gå*, just som han skulle gå. *På s-en, nu på s-en*, strax. *Ifrån den s-en, då . . .*, från den tiden, det ögonblicket, då . . . *Ifrån första s.*, strax ifrån början. *Intill denna s.*, tills nu. *När s-en är kommen*, när tiden är inne. *En lycklig s.*, då man känner sig lycklig. *En glad s.*, då man njuter glädje. *Lediga s-er*, då man är fri från göromål. *Han har ingen ledig, rolig s.*, har aldrig ledigt, aldrig någon glädje. *I en lycklig, olycklig s.*, med lycka, olycka. (Fam.) *Jag har ej s-er*, har ej tillfälle, ej tid.

STUNDA, v. n. 1. 1) S. ell. s. *till*, se *Tillstunda*. *Det s-r till jul*, julen tillstundar, nalikas. (Fam.) *Det s-r för främmande*, för ett dödsfall, det anar mig, att främmande kommer, att ett dödsfall inträffar. — *Syn.* *Instunda*, *Förstunda*, *Tillstunda*, *Nalkas*, *Annalkas*, *Förestå*. — 2) *S. efter*, se *Åstunda*. — *S-nde*, part. pres. *En s. olycka*. *Den s. högtiden*.

STUNDELIG ell. **STUNDLIG**, a. 2. Oförtöfvad. **STUNDELIGEN**, adv. Oförtöfvadt, i hvarje ögonblick.

STUNDOM, adv. Se *Understundom*. *S. hög, s. låg*, än hög, än låg.

STUNDTALS, adv. Vissa stunder, skoftals, då och då.

STUNGEN, part. pass. af *Stinga*.

STUP. *På s.*, i ett stupande ställning. *Sätta, lägga på s.*

STUPA, v. n. 1. I. (isl. *Steypa*) 1) Störta till marken. *S. af hästen*. *Hästen s-de under honom*. *S. omkull*. *S. ulför trappan*. *S. kullbytta*, se *Kullbytta*. — 2) Omkomma i strid. *Han s-de i slaget vid Leipzig*. — *Syn.* *Falla*. — 3) Luta mycket framåt ell. nedåt. — V. a. 1. *Ställa, lägga på stup*. — *S-nde*, part. pres. *Brukas* adjektivt i samma mening som *Brant*, *Tvåbrant*.

STUPA, v. a. II. (t. *stäupa*) *S. med ris*, afstraffa medelst piskning med ris.

STUPA, a. oböjl. III. 1) *Brant*, lutande. *Klipporna hänga s. öfver vägen*. *Ligga s. med hufvudet*, med hufvudet ned. — 2) Se *Framstupa*. *Ligga s.*

STUPA, f. 1. IV. *Stupande*, brant höjd. Jfr. *Ättestupa*.

STUPID, -i'd, a. 2. utan neutr. sing. indef. (lat. *Stupidus*) *Dum*, slö, trånghufvad.

STUPIDITET, ---ét, f. 3. *Dumhet*, slöhet, inskränkthet.

STUPKÄRRA, f. 1. *Kärra*, som, då hästen blifvit fränspänd, stupas ned med bakändan, så att dess innehåll urstöras.

STUPNING, f. 2. 1) (af *Stupa*, I) a) *Störtande till marken*. — b) *Ställande eller läggande på stup*. — c) *Stupande lutning, branthet*; (gruft-) *schickters lutning emot det horisontella planet*. — 2) (af *Stupa*, II) *Bestrafning med ris*.

STUPSTOCK, m. 2. *Block*, hvarpå en förbrytare, som skall halshuggas, måste lägga hufvudet. *Gå till s-en*, till schavotten, för att halshuggas.

STURA, v. n. 1. (pop. o. fam.) Se *Stirra*.

STURSK, stürsk, a. 2. (i äldre språk *Sturisk*, *Sturrisk*; af t. *störriſch*) 1) *Trotsig och uppstudsig*. *Vara s. emot någon*. *Se s. ut*. — *Syn.* *Trotsig*, *Uppstudsig*, *Bångstyrig*. — 2) (fam.) *Högmodig, stolt*. *En s. herre*.

STURSKAS, v. d. 1. (fam.) *Vara stursk*, *vita sturskhet*.

STURSKHET, f. 3. 1) *Trotsig uppstudsighet*. — 2) (fam.) *Högmod, stolthet*.

STURSKT, adv. *Med sturskhet*, på ett sturskt sätt. *Tala, svara s.* (Fam.) *Lefva s.*, stort, slösaktigt; rusta.

STUSS, m. 2. (t. *Steiss*) *Bakändan på en människa*. *Säges helst i fråga om barn*. *Slå någon på, i s-en*. — *Syn.* Se *Bakdel*.

STUSS, **STUSSA**. se *Studs*, *Studsä*.

STUSSARE, m. 3. (t. *Stutzbüchse*) *Refladt kulgevär för skott med trångekula*. Se f. ö. *Studsare*.

STUSSNING, se *Studsning*.

STUT, m. 2. I. *Ung ox*. (Fam. skämtv.) *En gammal s.*, gamla karlen.

STUT, m. 2. II. *Skolstraff*, bestående i slag på sätet med karbas eller ris. *Ge, få s.*

STUTA, v. a. 1. (fam.) *Ge stut*. — *Stutning*, f. 2.

STUTERI, n. 3. (t. *Stuterei*, af *Stule*, sto) *Ställe, der hästar af utvald ras uppfödas, till hästafvelns förkofring*.

STUTS, **STUTSA**, se *Studs*, *Studsä*.

STUTSARE, se *Stussare*.

STUTTA, v. n. 1. (fam.) Se *Stulta*.

STYBB, m. sing. ell. **STYBBE**, n. sing. Se *Kolstybb*.

STYBBA, v. a. 1. *Blanda eller betäcka med kolstybb*.

STYBBESHÄRD, m. 2. *Blandning af ler och kolstybbe, hvarmed härdar öfverdragas*.

STYCKA, v. a. 1. 1) *Hugga eller skära i stycken*. *S. ett slagadt kreatur*. — *Syn.* *Afstycka*, *Sönderstycka*. — 2) (fig.) *Sönderdela*. *Man ämnade s. Sverige*. — *Styckande*, n. 4.

STYCKARBETE, n. 4. 1) *Arbete*, som betalas styckvis (*per Stück*). — 2) *Arbete*, hvars särskilda delar förfärdigas af särskilda personer.

STYCKE, n. 4. (af gamla ordet *Stufva*, af-skära) 1) *Afsöndrad, utaf en massa bestående del af ett helt*. *Stort, litet s. af något*. *Lossnadt, sönderfallet s.* *De särskilla s-na till ett snickararbete*. *Ett s. af en värjklinga*. *Ett s. bröd*. *Kulorna togo bort stora s-en af trädstammarna*. *Klyfva, hugga, skära, dela i s-n*. *Springa, falla, gå i s-en*. *Slå i s-n*. *S. för s.*, hvarje stycke särskilt för sig. *Passa i s.*, *passa in*. — 2) *Del af något sammanhängande helt, ej derifrån skildt, utan blott särskilt betraktadt*. *EU s. af vägen, gatan, åkern*. *EU s. af muren* (hör äfv. till bem. 4). *EU s. land*, ett åkerstycke; äfv. ett visst område. *Jag följde honom ell s. på väg*, en del af vägen. *EU långt s. härifrån*, på långt afstånd. *I ett s.*, i ett helt; äfv. i ett sammanhang. — 3) *Del af en skrift*, vare sig dermed sammanhängande eller derifrån lösröckt. *S. af ell. ur en skrift*. *EU s. i en tidning*. *EU s. i bibeln*. *Några s-n af hans arbeten*. — *Syn.* Se *Artikel*. — 4) *Säges om ett konstverk, en målning, ritning, musikalisk*